

diners de temps

Un relat de: [teresa serramià i samsó](#)

Hi aniré. De bracet de mi mateixa. Amb els vestits
de totes les edats
als ulls la il·lusió de tots els moments. Enramada de sol
i bosc seré
la casa i l'horta. Poble endormiscat que desperta de cop
al crit de festa.
Com una exhalació, sens parar recorreré d'una
a l'altra parada
la fira reverberant de promeses i amb diners de temps pagaré vells somnis.
Sínia gegant de perquè em durà vers cels d'interrogants
sense resposta.
Dins l'envelat falaç de cada dia, la vida, ballarí apassionat
em prendrà subjugant per la cinturai. Èbria de música
i de cants dançaré sens parar per pistes fulgents d'instant
fins que esclatin de cop castells de focs.
Aleshores, sorpresa de misteri llanguiré feta capvespre
entre els seus braços
com entre els braços d'un amant.